

[מוגש: הנב' רחל הבר תה' אשת הרוב אברהם ישעיהו הבר צצ'ל בפרקיו יומן מחיהו ארוך המשען]

81. ברז נועל

ברזים נעלולים בבית.

ילדים קטנים שקמים בלילה צמאים ומוסאים ברז נועל. ילד בן שלוש שמתעורר בכורק ומבקש בקבוק אבל מותר לו לקבל רק כמה-legumes. הוא צמא, רוצה עוז, מתחנן, ואם חיבת להקשיח את הלב, לומר "לא", לוודא שאף אחד לא השאיר שחתה בשום מקום בבית, כדי שדורדי לא ישבה.

"מה את עשו כשהילד שלך נחבל או כשאת רוצה סתם לפנק אותו?" שאלת אותי האם. התשובה מוכרת. קוביית שוקולד, ממתק מיוחד, משחו ללבוד היומולדת-סיסום-ראש חדש. "דורדי שלי עובר סבל כל יישוער ואין לי את הפירויוגיה לתה לו שום דבר. חטיפים מצמאים ולא באים בחשבון, שוקולד מכיל זרחן ומסוכן לילדים ופירות מלאים באשלגן. כמעט לכל דבר מاقل יש את העבייהות שלו וגם אם הינו יוצאים מהטיפולים הקשים עם איזשהו חייאון, לא הייתה לי כמעט אפשרות לפנק אותו".

לבב שלנו נקרע.

כבר הכרתי את ההתמודדות של הסובלים מאי ספיקת כלות וידעת? כמה צער כרוך בה. אבל לפגוש אותה אצל ילדים קטנים. ילדים שלא מבינים למה אסור ומדווע הם לא יכולים לאכול ולשתות כמו חבריהם ובני משפחותם. זה עניין אחר, מيسר. לראות ההורם הנאלצים לעטורם ואילו הילדים שעירים וארבע שבע כדי לבדוק שאין להם לוקחים ממתק ולא שותים מים, זאת מציאות נוראה. רק תחשכו על ימים של קיץ וחום ואינגולאים. כמה שquietude קפואות כאלו הילדים שלכם צורכים ביום? להם אין אינגולאים. בשום אופן לא.

בדרכו חזורה ישבנו דוממים, מההורם, הלומים מעוצמת הכאב. המוניות דורה, גמעה מוחתקים ואנחנו ישבנו בשקט. כעבור דקות ארכיות מודר הרים בעלי עיניים בוערות ואמר רך: "ילדים, אין מקום במחלקות הדיאליה. ילדים אין מקום במחלקות בית החולים בכלל. חייבים להפוך את העולם ולוחזיאו אותם משם בעזרה כלל. חייבים להפוך את העולם ולוחזיאו אותם משם בעזרה כלל".

ברגע שלocabן נורא קיבלנו החלטה להשתדל כל כמה שאפשר כדי לאתגר תרומות כליה עברו ידיים. ילדים הם עולמות. ילדים הם הדורות הבאים. חייבים לעזר להם. אנחנו מוכראים.

אולם, כשהתחלנו להתקדם וללמוד את הנושא, הבנו שהדברים מוכראים יותר אצל ילדים מאשר אצל מבוגרים. הקשי הבסיסי שבמציאות התאמת לילדיים כרוך בעובדה שיש למצוא גם אנשים שיתאמו בממדיהם גופם לילד קטן. שלא היו גבוהים מדי ולא מלאים מדי, שהכליה שלהם תהיהיחסת קטנה כדי שתוכל להיקלט בגופו של ילד. הרבה דרישות היו לנו מן התורמים האלו, ובכל זאת, ידענו שהקב"ה יזמין אותם. כי ילדים אין מקומות בבית החולים.

הואיל וככלנו ילדים של אבא שבשמי, הבה נתפלל שבקروب יבוא מشيخ וירוקן את מחלקות בית החולים כולם וד' ימחה דמעה מעלה כל פנים.

בשבע ששבוע שבעה סיפרנו על הילדת שפגשנו בטיפול נמרץ 'שנידר'. בשבועות של חופשה נשבור לדבר עוד קצת על ילדים.

שנת תשע"א בית החולים 'רמב"ם' שבחיפה, מנהל בית החולים 'רמב"ם' לחץ את ידו של בעלי בהתרgestot. היינו אז רק בשנים הראשונות לפעלותינו אבל smo של בעלי כבר נודע בקשר המחלקות הנפרולוגיות. "אני שמח שכאת", אמר בכנות ובעלי הנהנו בתודה.

החmono על ידי הנהלה לביקור בבית החולים 'רמב"ם' שבחיפה, על מנת להכיר את מערכם ההשתלה, לפגוש את הנפרולוגים, הכירורגיים, המתאימים ובכירים בהנהלה. בין השאר ערכו לנו אוז סיור במחלקת 'דיאליה - ילדים' על מנת שנתרשם ונכיר.

בדרכנו למחלקת הסביר הפופולרי על המכוונות המשוכילות ועל ההשלקה העצומה בפיתוח יחידת הדיאליה בבית החולים. המעלית פלטה אותנו אל תוך מחלקת צבעונית. קירות ססגוניים שפרפרים גדולים מקשטים אותם, בלונים ופרחים המנסים לשדר עליות וצווות חיצוני ומאיד פנים. אך כאשר נכנסנו פנימה חושך מילא את הלב ועצב חנק את האגרון.

כיוון הפפרים הצבעוניים שכבו ילדים מותקים נטולי צבע. ובין הקירות העליים ישבו ילדים מותקים שהזדקנו בטרם עת. בתוך המחלקה הססגונית שהו ילדים הננסים אשר אמרו בעצם לבנותם. הם אמרו להתחבר לחבריהם, לא למונגה...

ילדים לא אמרו לשכת על כורסאות כתומים, כשפניות חיוורים והם מקיים וסובלים, הם אמרו למדוד א'-'ב', להתנדנד בנדנדות ולשחק בתופסת ובכדור.

באופן כללי, קשה לראות בני אדם מוחברים למוכנות דיאליה אבל ילדים... וילדים קטנים... אין מילים שיוכלו לתאר את הכאב הזה. ברגע שדרךנו בין כתלי המחלקה, הפסיקו לשמעו את מילתו של הפופולרי על השכלולים ועל המכנים, נשאנו לעולם חדש. על קורסא גדולה מולנו כמעט נבלע יلد קען כבן שלוש. גומות חן קישטו את פניו והעצימו את הכאב, מה הוא עושים כאן?

יש לשמור עליו שלא יזוז בזמן הטיפול? הלמה בי ההבנה, איך אפשר להתמסר לכך במשך שעوت ארכיות עם ילד כל כך קטן?

חשבתי שהבנייה עד כהה הטיפול קשה אבל כאשר ניגשה אליו הבניית שלא הבנתי כלום. "בכל פעם שאנחנו הולכים לשיזון אנחנו נעלמים את כל הבriosים בבית", היא ספרה, "אנחנו לא יכולים לקחת סיון שדורדי (שם בדו) יתרור ויקח לעצמו כוס מים".

